

De Reehorst in Ede was twee dagen uitverkocht huis

Weet u, de redactie van dit filmblad bestaat uit zo verschrikkelijk aardige mensen. Erg moeilijk om die iets te weigeren en dus zeg je (te) vlot 'ja' als ze je vragen om een beschouwing over de nationale NOVA-filmmanifestatie 1977.

Met daarbij dan het verzoek om het ook over de vertoonde films te hebben. Een niet zo aantrekkelijke uitnodiging, want je maakt in het leven toch het allerliefste vrienden. Nog moeilijker wordt het als op het allerlaatste moment blijkt dat je op de eerste dag van dit twee dagen durende festijn nog wat zakelijke beslommeringen hebt en dus helemaal geen films kunt gaan zien!

Nou heb ik best een grote duim en het zuigen wil ook nog best, dus zou het – ook om de lieve vrede – het beste zijn om hier maar gewoon neer te zetten dat het allemaal geweldig was. Tjonge, tjonge wat heb ik genoten. Dat ik dat nog mee mocht maken.

Kan natuurlijk niet, dus daarom een beroep gedaan op altijd aimable René Maassen om speciaal 's zaterdags erg goed op te letten en mij dan 's zondags wat in te fluisteren. Die dag konden we dan bovendien samen kijken naar het overgrote deel van de films en zo onze respectievelijke smaken op één noemer

Bloemen bij het lidmaatschap, dat ten deel viel aan Frans van Burkom. Voorzitter Wim Oosterman laat zijn vrouw, met een bloemenhulde, delen in de welverdiende onderscheiding.



Kolderumbus en Herostratos op eerste plaatsen

brengen. Iets waar wij overigens helemaal geen moeite mee hebben, zodat we oprecht kunnen spreken van een unanieme mening. Waarvan acte in de nu volgende regels.



Burgemeesters treden nogal eens op bij de NOVA-bijeenkomsten. Kort geleden opende de burgervader van Rotterdam het districts-festival van de RSL, zijn collega uit Ede uitte vriendelijke woorden op onze jaarlijkse samenkomst.

Niet absoluut

U weet hoe zo'n nationale NOVA manifestatie in elkaar zit. Via districts-voorwedstrijden, worden de films geselecteerd die 'zwaar' genoeg zijn om deel te mogen nemen aan deze finale. Althans volgens de in die districten opererende jury's. En dus is het meteen al duidelijk dat het geen absolute norm is. Die bestaat trouwens helemaal niet. Natuurlijk is een topper op filmgebied bij 98% van de toeschouwers een topper (bij 2% altijd nog niet dus), maar wat doe je met een film die 80, 70, 60 of 50% van de juryleden (toeschouwers) enthousiast doet zijn? Bovendien zie je nog vaak dat een film die met vlag en wimpel door de districts-wedstrijden komt in de nationale finale – bij andere uiterst deskundige beoordelaars, er volkomen naast grijpt.

Of andersom. Dat er na een afwijzing in de districts-voorwedstrijd, beroep wordt gedaan op een herbeoordelingsmogelijkheid, die dan positief uitvalt, waarna die film dan ook nog erg duidelijk bij de tien besten geklasseerd wordt. Want daar gaat het in die finale om.

Dus niet te zwaar tillen aan 't een en 't ander. Niet het hoofdje laten hangen als uw film er niet bij was en niet met de borst vooruit als het wel het geval was. Als je maar gezond bent.

Eenendertig films

Terug naar het cultureel centrum De Reehorst te Ede, waar aldus op 5 en 6

Rectificatie

Bij het verslag van de NOVA-filmmanifestatie 1977 stonden enkele foto's. Op één daarvan was afgebeeld, hoe mevrouw Van Burkom een bloemenhulde kreeg. Haar man Frans ontving het erelidmaatschap van de NOVA en niet het lidmaatschap, zoals in het onderschrift stond vermeld. (Nieuwe leden – hartelijk welkom – zullen ongetwijfeld begrijpen dat zij niet onmiddellijk van een fraai boeket worden voorzien Red.).

november 31 films op de rol stonden en waar de jury bestaande uit Bob Bouma, Martin Franssen, Reinder Jan de Graaf, Max Hänsli, Nick de Reus, Ed Tietjens en Jan van Weezenberg (inderdaad geen enkel vrouwelijk jury-lid) de niet geringe taak hadden om er de tien beste uit te halen.

Iets wat unaniem geschiedde voor twee films, te weten: KOLDERUMBUS van Kinoso 5 uit Kortenoef (bovendien winnaar van de publieksprijs) en voor HEROSTRATOS van filmgroep 'Impuls' uit Zwijndrecht.

Maar daarna was het gebeurd met de eensgezindheid. Voor de resterende 8 plaatsen verdeelden zich de stemmen van de juryleden over maar liefst 20 films, zodat het goede democratische gebruik: 'de meeste stemmen tellen', ook hier gehanteerd werd. Die zelfde democratie eist dan ook dat je je neerlegt bij die meerderheidsmening, zodat we het daar niet over zullen hebben. We zullen het alleen nog hebben over die films die stemmen kregen van de jury en dan in de volgorde zoals ze ge-projecteerd werden.

1. VULSLURF OPEN... ALLES LOS

Een documentaire/reportagefilm van J. Verbunt/J. de Groot. (Haagse Amateur Filmclub). Super 8, kleur, 25 minuten. Korte inhoud: documentaire/reportage van de 32ste Internationale Holland Ballon Race.

Eén jurystem, een erg sfeervolle film, met goed informatief commentaar, het geheel zou duidelijk beter geweest zijn, indien enkele beelden niet gebruikt of overgemaakt (erg moeilijk bij een reportage) zouden zijn.

2. BUUR NATUUR

Genrefilm van Sterenborg: Klein Bre-teler. (Haagse Amateur Filmclub). Super 8, kleur, 10 minuten. Korte inhoud: een impressie van de gemoedstoestand van een jongeman op een tweesprong in zijn leven.

Met vier jurystemmen gekozen bij de Ten Best. Volkomen terecht o.i. Erg mooie natuuroptnamen verwerkt in een aannemelijk verhaal. Goede vondsten en erg fijne symboliek hier en daar.

3. DE EXPLOSIEVE VLUCHT VAN DE CARAVAN

Speelfilm van J. M. C. van der Meer. (De Smalle Band, Amsterdam). Super 8, kleur, 4½ minuut. Korte inhoud: Melanie heeft een prachtige gasgevulde ballon. Haar burens kochten een prachtige caravan. De overwerkte verkoper van die caravan noemt de 'vlucht' van de caravanver-



Er waren geen vrouwelijke juryleden. De mannen achter de tafel hadden ook ditmaal geen geringe taak, om de tien beste films aan te wijzen.

koop 'explosief'. Hij schiet ter ontspanning op kleiduiven, totdat...

Eén jurystem, Film won eerste prijs op filmwedstrijd van de Caravan R.A.I. '76. Technisch erg knap gemaakt met een leuk verhaal en erg geestige vondsten. Alleen: is propaan(butaan) gas niet zwaarder dan lucht?

4. SPEEL-FILM

Documentaire van F. J. Frank. (De Smalle Band, Amsterdam). 16 mm, kleur, 20 minuten.

Korte inhoud: een amateursymfonieorkest wordt gevolgd van de eerste voorbereidingen t/m het concert.

Met 6 van de 7 jurystemmen bij de Ten Best. Erg goed gemaakte documentaire die goed in beeld gebracht wordt. Moeite en inzet van de amateurmuzikanten wordt uitstekend overgebracht, Film blijft ook in de laatste van de – toch niet kinderachtige – 20 minuten boeien.

5. DIE SCHANDMAUER

Impressie van J. B. van der Velden-Nijland. (Haagse Amateur Filmclub). 8 mm, kleur, 15 minuten.

Korte inhoud: een impressie rondom de grof gemetselde muur dwars door Berlijn. Gefilmd in West-Berlijn.

Eén jurystem, sterkste punt van deze film was het erg goed te verstane commentaar. In het begin doet het geheel een beetje 'dia-achtig' aan, het middenstuk dwaalt een beetje van de muur weg en geeft beelden van Berlijn zelf, terwijl op het eind de muur (weer) in beeld komt. Maar over de muur zelf zijn we nog minder enthousiast.

6. DE TICHELAAERS

Documentaire van B. J. de Vries (Rotterdamse Smalfilm Liga). Super 8, kleur, 28 minuten.

Korte inhoud: een film over het productieproces van Makkumer tegels.

Vijf jurystemmen deden deze film bij de Ten Best eindigen. Een terechte plaats voor deze zeer goede documentaire, die verweven is in een sympathiek verhaal. Film van 28 minuten (!) is erg instructief. Smaakmaker.

7. MADE IN SWEDEN

Genrefilm van J. A. Feenstra (Filmclub Salland, Zwolle). Super 8, kleur, 1 minuut.

Drie jurystemmen. Er is geen korte inhouds-opgave, want dan zou de hele film al verteld zijn. Doordat uiteindelijk drie films met drie jurystemmen in aanmerking kwamen voor de ene nog te vergeten plaats bij de Ten Best, moest er een openbare jury-discussie plaats vinden. Daarbij kreeg deze film van het ene jurylid veel lof juist omdat hij zoveel presteerde in een zo korte tijd en vond een ander jurylid dat het geheel gewonnen zou hebben indien er bijv. drie soortgelijke grappen in één productie werden onder gebracht. Uiteindelijk werd toch aan een andere film de voorkeur gegeven voor de juryonderscheiding, al was er veel lof voor dit geesteskind waarom iedereen even smakelijk heeft kunnen lachen.

8. UT 120

Documentaire van H. Sok-C. Otto (Filmgroep Centrum, Bilthoven). 8 mm, kleur, 7 minuten.



Geluid was er genoeg bij alle vertoningen. Maar als de projectoren niet draaiden, klonk opgewekte muziek die de prima stemming op peil hield.

Korte inhoud: een dag uit het leven van een politieagent van de verkeersbrigade in de stad Utrecht.

Eén jurystem. Een film met erg goed titelwerk, met goede filmische en tekstuele vondsten ('en alles staat stil...'), met een goede motorrijder die niet zo'n beste prater is, maar toch een erg charmant geheel.

9. JANNY

Speelfilm van G. Verhulst (De Prinsensstad, Delft). Super 8, kleur, 20 minuten. **Korte inhoud:** Janny op weg naar haar vriendin, komt niet verder dan het bospad. Na een paar weken wordt zij uit het hospitaal ontslagen, maar dan...?

Drie jurystemmen, dus ook hier nader openbaar beraad. Waarbij bleek dat men het een erg goed verfilmde verhaal vond, maar dat het verhaal zelf nogal wat vraagtekens oproep. In ieder geval wèl een produktie die in de top zat en waar het film-vakmanschap van af straalde. Net niet bij de Ten Best.

10. EEN BEELDENTUIN

Genrefilm van Ton Janssen (Arnhemse Smalfilm Amateurs). Super 8, kleur, 11 minuten.

Korte inhoud: Een vrouw bezoekt een beeldenpark en raakt betoverd door klanken uit een 'buizenorgel'.

Twee jurystemmen vergarend. Een film die eigenlijk uit drie delen bestaat en waarvan het middendeel, de betovering met kop en schouder boven de andere twee delen uitsteekt. Geheel is technisch knap en vooral de beeldovergang van beeld naar zwaan is een tien met een griffel waard.

11. KOLDERUMBUS

Speelfilm van Kinoso 5, Kortenhoef. 16 mm, kleur, 13 minuten.

Korte inhoud: Kolderumbus is een kolderieke verfilming van de ontdekking van Amerika door Kolumbus. Het gegeven van de film is ontleend aan het kampvuurlied 'daar woonde in een heel ver land'.

Unaniem bij de Ten Best verkozen. Door het publiek tot de beste van het festival aangewezen, dus wat moet je daar nog aan toevoegen. Als dat mag misschien alleen dit: met wat bekorting hier en daar nog sterker te maken. Maar voor de rest is het lachen geblazen van het begin tot het eind. Met geweldige en humoristische vondsten en met een sterk ondersteunende muziek. Kortom: fijn werk en terecht alom gewaardeerd.

12. KWEK KWEK

Genrefilm van C. W. Mandersloot, Heemstede. 8 mm, kleur, 2½ minuut. **Korte inhoud:** de - door een vrolijk muziekje - impressies, omgezet in beeld, kleur en beweging.

Eén jurystem. Een technisch erg gaaf produkt met 'randverschijnselen' in beeld die wat vraagtekentjes oproepen. Blauwe stippen, banaanchtige flitsen en bovendien vraag ik me af of dit geen zuivere animatiefilm is i.p.v. een genrefilm. Toch één van de betere films op dit festival.

13. OMMEKEER

Genrefilm van Jan Meertens (Geleense Smalfilmclub). Super 8, kleur, 1½ minuut.

Korte inhoud: kenschets van het non-conformisme.

4 jurystemmen voor een film, die in een erg korte tijd een heel verhaal vertelt. De specialiteit van Jan Meertens eigenlijk al zien we hem veel en veel liever in zijn grote specialiteit nl. de humoristische film en dan super droog gespeeld. U kent die clowns, die zonder een spier van hun gezicht te vertrekken een ontzettend goed verhaal staan te vertellen.

14. ZIJ ZIJN EEN VAN ONS

Documentaire van Aad van der Wel (Smalfilmgezelschap, Delft). Super 8, kleur, 20 minuten.

Korte inhoud: een dagindeling van een dagverblijf voor geestelijk gehandicapte kinderen.

De film die in eerste instantie ook drie jurystemmen vergaarde, maar die na beraad toch door vijf juryleden verkozen werd te behoren tot de Ten Best. Een ontroerende film, waarbij het erg moeilijk is om je ook nog 'los' te maken van het onderwerp en op filmische kwaliteiten te gaan letten. Die niet zo sterk zijn, maar het respect voor de maker om zo'n onderwerp aan te pakken en toch ook het respect voor de verzorgers van die kinderen doet de film uitstijgen boven het normale niveau. Hij roept bovendien een hele portie dankbaarheid op.

15. HEROSTRATOS

Speelfilm van Filmgroep 'Impuls' (Rotterdamse Smalfilm Liga). Super 8, kleur, 30 minuten.

Korte inhoud: verfilmde novelle van Sartre. Herostratos is het verhaal van

De volle zaal bracht menig keer de handen op elkaar voor de kwaliteit van het gebodene.



een man die zijn medemensen haat, maar een onbegrensde eerbijding heeft.

Unaniem ook bij de Ten Best en 'op een haar na' winnaar van de publieksprijs. Voor mij de absolute topper. Wat een film-vakwerk en wat een knap spel van naar ik aanneem amateurs. Ook na wat ik gezien heb op het UNICA festival zonder meer bij de top behorend. En dertig minuten lang van een top niveau, wat een apart compliment waard is. Een film die het 't volgend jaar op het UNICA congres gaat 'maken'. Ik weet niet of de makers er iets aan hebben, maar ik neem er heel diep mijn - Limburgse - petje voor af.

16. HENKIE

Animatiefilm van H. Meurs en H. Heselink, Groningen. Super 8, kleur, 6 minuten.

Korte inhoud: satire op de 'ster' reclame.

Twee juryleden zagen in deze film een Ten Best kwalificatie wat toch een duidelijk compliment is. Het geheel deed nog wat onverzorgd aan, maar had goede humoristische kwaliteiten en was keurig geanimeerd.

17. DE HANDEN

Genrefilm van Fred van Aubel, Maas-tricht. 16 mm, kleur, 6 minuten.

Korte inhoud: automatisering.

Met vijf jurystemmen bij de Ten Best geklasseerd, en film met vaart, waarin de maker het feitelijke drama, dat niet kan blijken uit de korteninhoudsomschrijving, goed overbrengt. De maker krijgt gelukkig nu waardering na de afwijzing in eerste instantie bij de districtswedstrijd.

18. RABO RABO

Reportagefilm van Phocas Kroon (Lumière Eindhoven). Super 8, kleur, 9 minuten.

Korte inhoud: een sfeertekening van een Spaans traditioneel gebeuren.

Ook weer twee juryleden die hun stem aan deze film gaven. Een film met een miserabel en af te keuren gebeuren als onderwerp. Maar of er door de toeschouwers afkeurend gereageerd moet worden als een jurylid de film als film goed gemaakt vindt, betwijfel ik. In ieder geval ging het er op het scherm en in de zaal op een gegeven moment Spaans toe.

19. TANGRAM

Animatiefilm van G. Verhesen, Roermond. Super 8, kleur, 3½ minuut.

Korte inhoud: een Chinees op vrijersvoeten.

Een jurysysteem. Een erg vindingrijk spel



De prijswinnaars bij het scorebord, dat, bediend door Frits Raaymakers feilloos de uitslagen weergaf.

met tangram steentjes op een leuk muziekje. De achtergronden doen een beetje klungelig aan waardoor het geheel aan kwaliteit verliest.

20. HALF AUTOMATISCH

Speelfilm van Jan Meertens (Geleense Smafilmclub). Super 8, kleur, 5½ minuut.

Korte inhoud: over de toepassing van elektrische apparaten in het huishouden.

Vijf jurystemmen voor een Jan Meertens op zijn best productie. Geestig verhaal, prachtig 'slow acting' en een geweldige clou. Waarmee Jan Meertens zijn tweede Ten Best van dit festival scoorde.

21. DE GLAZENWASSER

Speelfilm van Ton Heederik (Prinsestad, Delft). Super 8, kleur, 9 minuten.

Korte inhoud: wat men in dit beroep zoal kan beleven.

Vier jurystemmen die voornamelijk voor het mooie camerawerk 'binnen' kwamen. Het verhaal loopt wat lang en misschien had de film gewonnen door hem te laten eindigen op het moment dat de clou duidelijk is. Die nu nog vertoonde - onlogische-afwikkeling hoeft m.i. niet.

Als het nu goed is zijn er van bovengenoemde filmtitels 10 titels onderlijnd, zodat u nog eens in een oogopslag de Ten Best 1977 terug kunt vinden.

Als wij er nog één prijs aan toe zouden mogen voegen, zou dat voor de film EINDPOST zijn van J. W. Wildschut

uit Haarlem. Die had de pech dat zijn film tot drie-maal toe brak, telkens na ongeveer 1 van de totale 8 minuten durende productie. Verdere pogingen zijn toen maar gestaakt.

Echte hoogtepunten

Volledigheidshalve moet u dan nog weten, dat het verder allemaal erg gezellig was en dat die twee dagen toch duidelijke hoogtepunten zijn in een filmjaar. Met twee dagen een uitverkocht huis tot tevredenheid van de organisatoren onder leiding van districts-secretaris Arie de Jong. De uitvinder van dat mooie scorebord, dat perfect bediend werd door de man met de asbest vingers: Frits Raaymakers.

Alle lof verdient ook het projectieteam van de ASA (Arnhemse Smafilm Amateurs) t.w.: Ger Mienstra, Jos de Jong en Evert van de Weerd, die mogelijk eens de beschikking krijgen over een betere geluidinstallatie. Het piept nog al eens en rondzing-effecten zijn ook niet van de lucht. Maar al met al een keurige prestatie.

Tussen de films door waren er verder nog interessante dia's te bewonderen van Pit Lotgering. Heel apart en zeer de moeite waard.

Dat het NOVA-secretariaat bestaande uit - en onder leiding van - Mary de Klerk opnieuw bergen werk verzette, mag ook niet onvermeld blijven. Vera Tietjens-Schuurman en Aad Kooy maakten de foto's bij dit verslag.

Allemaal voor ons aller plezier en ontspanning.

Geweldig bedankt allemaal.